

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ, ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. Συνδρομητέτησίαπροπληρ.—'Εν 'Ελλάδι: δραχ. 8.—Διά τούς κκ. φοιτητάς δρ. 6.
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ φρ. χρ. 10. 'Εξέμνηος φρ. χρ. 6. Τιμὴ φύλλου λεπτά 25.

ΤΕΥΧ. 11.

Διευθυντής καὶ 'Εκδότης: ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΧΦ. ΚΟΚΚΟΛΑΤΟΣ

Γραφεῖον ἐν τῇ οἰκῇ Σταδίου ἀπέναντι τῆς Βουλῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κωνσταντίνου Σ. Κόντου, Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. — Λόγος πρυτανικός, ὑπὸ Πέτρου Παπαρηγοπούλου — Ἡ ἀντισηπτικὴ ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν διὰ πυροδόλων ὄπλων πληγῶν καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις ἐγχειρήσεσι τῶν μελῶν, κατὰ μετάφρασιν Κλ. Χ. Κοκκολάτου. — Βιβλιοκρισία περὶ τῶν λατινικῶν θεμάτων Δ. Ζαγγογιάννη, ὑπὸ Σπυρ. Βάση. — 'Εν τῷ Δελτίῳ: Χρονικά. — Πανεπιστημιακαὶ εἰδήσεις. — Δ'. Ὀλυμπιάς. — Ἐπιστολὴ τοῦ S. Laache πρὸς τὸν I. Δ. Τρικαλλιανόν. — Αἱ ἱστορικαὶ μελέται τοῦ κ. Μ. I. Γεδεῶν κρινόμεναι ἐν Εὐρώπῃ — Βιβλιογραφίαι. Εἰδήσεις κλπ. κλπ.

'Εν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1888.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΟΝΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 5. **Εἰσεδεξάμην** ἐνεργητικῶς, εἰσεδέχθην παθητικῶς.

Παρестήσαμεν ἔμπροσθεν διὰ τῶν παθητικῶν ἀόριστων ἀπεδέχθην καὶ παρεδέχθην καὶ προσεδέχθην καὶ κατεδέχθην πᾶθος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐδηλοῦτο οὐχὶ δ' ἐνεργεῖα, ἥτις διὰ τῶν μέσων τύπων ἐσημαίνετο, ὑπεδέξάμην κτλ. Λέγομεν δὲ νῦν ὅτι καὶ ὁ ἀόριστος: εἰσεδέχθην ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ ἐλαμβάνετο. Ἄλλ' ἐκείνων μὲν οὐδεὶς πρὶ οὐδενὶ τῶν δοκίμων εὐρέθη, τούτου δ' ἔχομεν μαρτύριον καὶ ἐξ Ἀττικῆς ῥήτορος. Μνημονεύομεν τὸ παράδειγμα τοῦτο καὶ ὅσα ἄλλα πρόχειρα ἡμῖν ὑπάρχουσιν ἐκ συγγραμμάτων τοῦ παρρησιακότος Ἑλληνισμοῦ.

Δημοσθέν. πρὸς Βοιωτ. § 14, σελ. 1012 «καὶ οὕτως ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν

εἰσεχθέντες — ἄξιόντος ἐμοῦ ἀπολαβεῖν τὴν τῆς μητρὸς προίκαν, ἀντενεκάλουν καὶ οὗτοι».

Λουκιαν. Τοξάρ. § 30 «ἐπὶ τὸ δεσποτικῶν δρομαῖος ἐλθὼν τότε μὲν οὐκ εἰσεδέχθη» καὶ περὶ τῶν ἐπὶ Μισθ. Συν. § 10 «οἷα μὲν πρὸ τοῦ εἰσεδεχθῆναι καὶ τυχεῖν ὑπομένουσιν» καὶ Πλούτ. ἢ Εὐγ. § 22 «προελθοῦσί γε αὐτοῖς καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσεδεχθῆναι ἄξιόντι».

Ἰώσηπ. Ἰουδ. Ἀρχαιολ. Θ', θ', 3 «ἐποίησεν εἰσεδεχθῆναι τὸν πολέμιον».

Πλούταρχ. (Ψευδοπλούτ.) Ἡθικ. σελ. 846α' «τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν αὐτὸν εἰσεδεχθῆναι». Σημειωτέον δ' ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐν σελ. 94 δ' κειμένου «ἀλλ' εἰσεχθῆς καὶ συμπεφυρμένον καὶ ἀλλόκοτον» εἶκασεν ὁ Βυττεμβάχιος (Πλουτ. Ἡθικ. Τόμ. Α', α', σελ. 367) «ἄμα εἰσεδεχθέν, συμπεφυρμένον καὶ κολλητικόν». Ἄλλ' οὐδεμίαν ἀνάγκην εἶνε νὰ κινήθῃ ἡ παραδεδομένη γραφὴ ὑγιέστατ' ἔχουσα.

Ἀππικαν. Ἐμφυλ. Β', 3 «εἰσεδεχθέντας τε διὰ τὴν ἀξίωσιν καὶ λαλοῦντας ὅτι δὴ μηκύνει τὴν ὀμιλίαν» καὶ Γ', 78 «ἐς Λαοδικεῖαν ὑπ' οἰκειότητος εἰσεδεχθέντα περικαθήμενος ἐπολιόρκει».

Γαλην. Τόμ. ΙΗ', α', σελ. 323 «ἦν δ' ἄπαξ ὑπ' αὐτῆς εἰσεδεχθῶσι». Πρβ. καὶ Ὀρειβάς. Τόμ. Δ', σελ. 220, 8.

Δίων Κάσσι. ΜΗ', ιγ', 5 «οὕτως ὁ Καῖσαρ ἀμαχεῖ τε ἐς τὸ ἄστυ εἰσεδέχθη» καὶ ΜΘ', ια', 2 «εἰσεδεχθείς ἐς αὐτὴν τὰ μὲν ἐνεπίμπρη, τὰ δ' ἤρπαζεν». Πρβ. καὶ Ζωναρ. Ἐπιτ. Ἱστορ. Τόμ. Β', σελ. 413, 7. Νομίζομεν δ' ὅτι ἔγραψεν ὁ Δίων ἐν Βιβλ. ΜΘ', ιβ', 2 «καὶ ἐσηῖλθε μὲν ἐς τὸ στρατόπεδον δόξας σφίσι διὰ τὴν ὀλιγότητά τῶν συνακολουθούντων οἱ εἰρηνικόν τι πράξειν», ὡς φέρεται ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, ἀλλ' εἰσεδέχθη, ὡς κεῖται παρὰ τῷ Ζωναρῶ. Τόμ. Β', σελ. 413, 19 «δόξας δὲ διὰ τὴν τῶν συνεπομένων ὀλιγανδρίαν εἰρηνικόν τι πράξειν ἐς τὸ στρατόπεδον εἰσεδέχθη».

Ἡρωδιαν. Ζ', ς', 8 «δηλώσαντες αὐτῷ τὰ προειρημένα ῥηδῶς εἰσεδέχθησαν».

Διδάκ. Τόμ. Δ', σελ. 5 «ἐφ' ἃ τῶ κοινῷ μέντων ξένων νόμῳ εἰσδέχθης, διέθικος δὲ τῶν πολέμων παρότερον».

Σωζομεν. σελ. 704 Ούσσ. «ἐντὸς τῶν τειχῶν εἰς τὰς πύλας εἰσδεχθῆναι παρὰ τὸ νενομισμένον Ῥωμαίοις» καὶ σελ. 823 «ἐτοίμως ἔνδον εἰσδεχθούσαν».

Θεοδώρητ. Τόμ. Δ', σελ. 351 «ἐδέδοκτο δὲ ἔωθεν εἰσδεχθῆναι τὸν Ἄρειον».

Μάλαχος Ἱστορ. Μικρ. Δινδορρ. Τόμ. Α', σελ. 417,12 «στρατηγὸν γενέσθαι καὶ εἰσδεχθῆναι ἐς τὴν πόλιν τὸν Ῥωμαϊκὸν πολιτεύσοντα τρόπον».

Ἰω. Ζωναρ. Ἐπιτ. Ἱστορ. Τόμ. Α', σελ. 321,12 «εἰσδεχθεὶς οὖν εἰς τὴν πόλιν Ἀντίοχος κτέ.» καὶ τόμ. Γ', σελ. 95, 26 «εἰσδεχθεὶς δὲ εἰς τὸ στρατόπεδον Ἰουλιανὸς καὶ αὐτοκράτωρ ἀποδειχθεὶς κτέ.» Πρβ. καὶ Τόμ. Β', σελ. 413,7 καὶ 19.

Ἰω. Καντακουζ. Τόμ. Α', σελ. 516, 22 «εἰσδεχθῆναι τε παρὰ τῶν Ῥωγίων τὴν πόλιν παραδόντων».

Γεώργ. Παχυμέρ. Τόμ. Β', σελ. 486,6 «οὐ καὶ μεγαλοπρεπῶς εἰσδεχθέντος».

Μιχ. Ἀτταλιώτ. σελ. 26,3 «οἱ δὲ περιτωθίντες ἐντὸς πυλῶν ὑπότρομοι εἰσδεχθῆσαν».

Βασιλικ. Τόμ. Α', σελ. 37 «τὸ δὲ παρὰ κενόνας εἰσδεχθῆν οὐχ ἔλκεται πρὸς ὑπόδειγμα» καὶ Τόμ. Β', σελ. 524 «καὶ οὕτως ἢ τῶν τοιούτων συμβολαίων εἰσδεχθείη πίστις». Πρβ. καὶ σελ. 399 μὴ εἰσδεχθῆ.

Εὐρομεν δὲ καὶ ἀρίστον παρ-εἰσδεχθῆναι παρὰ Νικήτη τῷ Χωνιάτῃ σελ. 794,10 «παρὰ πάντων ἀμχεῖ πα εἰσδεχθεὶς εἰς τὴν πόλιν». Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ γράφῃ προσδεχθεὶς.

§ 6. Ἄπεδεξάμην ἐνεργητικῶς, ὑπεδέχουην παθητικῶς.

Ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς τοῦ Ἡλιοδώρου βιβλ. Γ', 26 ἀπαντᾷ «καὶ τούτων τῶν δώρων ὑποδεχθέντων». Ποιούμενος δὲ περὶ αὐτοῦ λόγον ὁ ἀοιδίμος Κοραῆς ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Ἡλιοδώρου γράφει Τόμ. Β', σελ. 352 «Καὶ τούτων τῶν δώρων ὑποδεχθέντων: Σημεῖωσαι, ὡς οὐπω καταχωρηθῆν ἐν τοῖς Λεξικοῖς, τὸ Ὑποδέχομαι, ἐπὶ παθητικῆς ἐννοίας: ἔστι δὲ ἡ χρῆσις τοῦ παρκαμάσαντος ἑλληνισμοῦ, ὡς καὶ τὸ τοῦ συνακμάσαντος τῷ Ἡλιοδώρῳ Γρηγορίου τοῦ Νεζικινζηνοῦ Παρκαδέχομαι, ὅπερ ἐσημειώσατο ὁ Στέφανος ἐν τῷ Θεσκυρῷ (Α, σελ. 958)». Ὁ Στέφανος παρέρθετο ἐν τῷ Θεσκυρῷ μαρτύριον ἐκ Γρηγορίου τοῦ Νεζικινζηνοῦ τῆς ἐπὶ πάθους χρήσεως τοῦ ἀρίστον παρεδέχθην, οὐχὶ τοῦ ἐνεστώτος παραδέχομαι εἶνε δὲ τόδε: «ἵνα ἡ φαρμακεία παρα-

δεχθῆ». Ἐλέχθη δ' ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου συγγραφέως καὶ ἐν ΚΑ' Λόγῳ, τῷ εἰς τὸν Μέγαν Ἀθηναῖον, κερ. 35 «ἵνα μὴ τρεῖς οὐσίαι παραδεχθῶσι». Εἶνε δὲ, νομίζομεν ἀναγκαιότατον νὰ μὴ γίνηται σύγχυσις τῆς χρήσεως τοῦ παθητικοῦ ἀρίστον καὶ τῆς τοῦ ἐνεστώτος.

Πολλὰ παραδείγματα ἔχομεν ἡμεῖς συνειλεγμένον τοῦ ἀρίστον ὑπεδέχθην φέρονται δὲ πάντα πλὴν ἑνὸς ἐν τῷ μεταγενεστέρῳ ἑλληνισμῷ.

Ἀπολλόδ. Β', ζ', 7 «ὑποδεχθεὶς ὑπὸ αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν» καὶ Γ', ιβ', 1 «ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως — Δάρδανον ἔκτισε πόλιν». Πρβ. Σχολ. Σοφ. Τόμ. Β', σελ. 22,15 Δινδ.

Ἰώσηπ. Ἰουδ. Ἀρχ. ΙΓ', ιγ', 5 «ὑπεδέχθη πρὸς αὐτοῦ» καὶ περὶ τοῦ Ἰουδ. Πολ. Α', λα', 4 «οὔτε γὰρ προεπέμψθη λαμπρότερόν τι ἐκείνου πλέοντος ἐπὶ Ῥώμης οὔτε ἀτιμότερον ὑπεδέχθη».

Δίων Χρυσόστ. Τόμ. Β', σελ. 402,3 «ἄλλον ὑποδεχθεὶς ξένος ἐλύπησεν, ὡς Ἀλέξανδρος τὰ τοῦ Μενελάου κτήματα καὶ τὴν γυναῖκα ὑφελόμενος».

Ἀππιαν. Σκυριτ. 2 «ὑποδεχθεὶς δὲ καὶ λέγειν ἀρχόμενος ἐπέκλεισε τὰς θύρας» καὶ Συρικκ. 53 «ἐπανιῶν ὑπεδέχθη λαμπρῶς ὑπὸ Σελεύκου».

Ἀρτεμίδωρ. Ὀνειροκρ. σελ. 87, 25 Ἐργ. «ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν τεύτη οἰκούντων». Πρβ. καὶ Σουῖδ. λ. τήβεννος.

Δίων Κάσσ. ΜΗ' ιε', 2 «πάνου φιλικῶς ὑπὸ τοῦ Σέξτου ὑπεδέχθη».

Ἡρωδιαν. Α', ζ', 2 «ὑποδεχθεὶς τε πανταχοῦ βασιλικῶς» καὶ Α', ιγ', 7 «μετὰ πάσης εὐρημίας τε καὶ παρκαμπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθεὶς» καὶ Γ', ι', 1 «νικηφόρος ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων δήμου μετὰ μεγάλης εὐρημίας τε καὶ θρησκείας ὑπεδέχθη» καὶ Δ, η', 6 «ἐκεῖ τε ὑποδεχθεὶς πολυτελῶς καὶ δικτρίψας κτέ.» καὶ Ε', γ', 12 «γενόμενοι πρὸς τῷ τείχει τοῦ στρατοπέδου ῥᾶστα ὑπεδέχθησαν». Πρβ. καὶ Κερκμ. Ἄν. Περ. Τόμ. Β', σελ. 33,32 σελ. 45,14.

Ἐρμῆς παρὰ Στοβ. Ἐκλ. Τόμ. Α', σελ. 42,24 Μειν. «καὶ ὑποδεχθῆν εὐθέως μεταβάλλεται εἰς ἕτερον εἶδος κινήσεως».

Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Γ', ς', 2 ἡνίκα τὴν προδηλουμένην ποσότητα τῶν χρημάτων ὑποδεχθῆναι ποιήσεις».

Σωκράτ. Σχολαστ. σελ. 255 «περὶ τοῦ ἀσμένως αὐτὸν ὑποδεχθῆναι ἐπέστειλεν».

Θεοδώρητ. Τόμ. Γ', σελ. 1146 «ὡς δὲ ἰκέταυεν ὑποδεχθῆναι τὰ κομισθέντα» καὶ «οὐδὲ βραχὺ τι τῶν παρ' αὐτῶν προσενηθίντων ὑποδεχθῆναι κελεύσας».

Προκόπ. Τόμ. Β', σελ. 296,4 «σύμπαντα αὐτοῖς τὰ κκαὰ πρὸς τῶν ὑποδεχθέντων γενέσθαι ξινέβη».

Ἄγαθίης Ἱστορ. Δ', 19 (Ἱστορ. Μικρ. Δινδορρ. Τόμ. Β', σελ. 323,22) «ὀρθίους τοῖς δόραξιν ὑποδεχθέντες ἐν τῷ μετώρῳ διεπερώνοντο».

Νεῖλος παρὰ τῷ Φωτίῳ Βιβλ. σελ. 515,26 «ἔως ἐν κόλποις τοῦ πατρὸς ὑπεδέχθη».

Συμπλίκ. Ὑπομν. εἰς Ἀριστοτ. Τόμ. Θ', σελ. 559, 20 «τὸ τε δεκτικὸν καὶ τὸ ὑποδεχθῆν».

Μῦθ. Αἰσώπ. 173 β', σελ. 87 Ἄλμ. «καὶ αὐτὸς μέρος δούς ὑπεδέχθη».

Ἰωάν. Ἀντιοχ. 146,12 (Ἀποσπ. Ἱστορ. Ἑλλ. Μυλλ. Τόμ. Δ', σελ. 596) «ἐντὸ μὲν τῶν τειχῶν οὐχ ὑπεδέχθη καὶ (σελ. 597) «ὑπεδέχθη μεγαλοπρεπῶς καὶ 178,1 (σελ. 605) «παρὰ Δικανίου φιλοτιμῶς ὑπεδέχθη».

Γεώργ. Σύγκελλ. σελ. 537,17 «πρὸς Πτολεμαίων ἐλθὼν κελῶς ὑπεδέχθη». Πρβ. καὶ σελ. 678,1

Ἰω. Ζωναρ. Τόμ. Α', σελ. 343,19 «ὑπεδέχθη παρ' αὐτῶν» καὶ σελ. 378,17 «ὑπεδέχθη παρὰ τοῦ Καίσαρος» καὶ Τόμ. Β', σελ. 16,6 «ὑπεδέθη μεγαλοπρεπῶς» καὶ Τόμ. Γ', σελ. 190, 32 «ὑπεδέχθη φιλοτιμότερα». Πρβ. καὶ Τόμ. Δ', σελ. 11,15 καὶ σελ. 73, 13 καὶ σελ. 102,9.

Δέων Γραμμικτ. σελ. 281, 16 «ὑπεδέχθη παρὰ τῷ Ἀμερουνῆ μεγαλοπρεπῶς» καὶ σελ. 324,18 «Θεοφάνης δὲ μετὰ νίκης ὑποστρέψας λαμπρῶς ἐντιμῶς ὑπεδέχθη».

Δέων Διάκων. σελ. 24, 2 «ὑπεδέχθη τε ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ῥωμανοῦ φιλοτιμῶς» καὶ σελ. 28,13 «μεγαλοπρεπῶς τε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ῥωμανοῦ ὑποδεχθεὶς» καὶ σελ. 74,22 «μεγαλοπρεπῶς πρὸς τῶν ἀστικῶν ὑποδεχθεὶς». Πρβ. καὶ σελ. 87,1 καὶ σελ. 177,20.

Ἰωάν. Καντακουζ. Τόμ. Γ', σελ. 316, 24 «ὑπεδέχθη φιλοτιμῶς παρὰ βασιλέως τοῦ γαμβροῦ».

Νικηθ. Γρηγορ. Τόμ. Α', σελ. 244,2 «ἔς δὴ καὶ ἄσμενος μὲν ὑπεδέχθη ὑπὸ τοῦ Κράλη».

Ἰωσφ. δ' ἔγραψεν ὁ Γρηγορᾶς ἀσμένως.

Ἄνν. Κομνην. Τόμ. Α', σελ. 419,6 «ὑπεδέχθη παρὰ τοῦ σεβαστοκράτορος».

Γεώργ. Κεδρην. Τόμ. Α', σελ. 314, 13 «ἔ καὶ σεβασμῶς καὶ περιχαρῶς ὑπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη» καὶ σελ. 328,2 «ὑπεδέχθη παρὰ τοῦ δικαίου Συμεῶν» καὶ Τόμ. Β', σελ. 300,14 «μετὰ δόξης πολλῆς καὶ τιμῆς ὑπεδέχθη». Πρβ. καὶ σελ. 467, 13 καὶ σελ. 583, 22 καὶ σελ. 701, 21.

Κωνστ. Πορφυρογ. Τόμ. Α', σελ. 683,11 «πῶς ὑπεδέχθητε παρὰ τοῦ πατριῶν καὶ στρατηγῶν Καππαδοκίας» καὶ σελ. 684, 20 «πῶς ὑπεδέχθητε παρὰ τοῦ πατριῶν καὶ στρατηγῶν θέματος ὁ δεῖνα;» Τὸ ἐν Τόμ. Γ', σελ. 250,9 καίμενον «ὁ δὲ Κωνσταντὸς Ὑποδεχθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως Διοκλητιανοῦ ὡς ἀνδρείως παρὰ τοξάμενος κτέ.» μετακτιπύμεν εἰς τὸ ἌΠΟδεχθεὶς.

Χρον. Πασχάλ. σελ. 95,2 ἀδύο ἄγγελοι σὺν αὐτῷ οἱ καὶ ὑποδεχθέντες ἐν τῇ σκηνῇ».

Θεοφάν. Χρονογρ. σελ. 606,14 «ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀφιλῶν μετὰ μεγάλης τιμῆς». Φέρεται δὲ καὶ ἐν τῇ Χρονογραφίᾳ τῇ ἀρχαίᾳ ὅπου ἔληξεν ὁ Θεοφάνης σελ. 402, 14 «μετὰ δόξης πολλῆς καὶ τιμῆς ὑπεδέχθη».

Μιχ. Ἀτταλ. σελ. 166,15 «ἔ δὲ βοικλεὺς κατηντηκῶς εἰς Θεοδοσιούπολιν μετὰ Τουρκικῆς τῆς στολῆς καὶ ὑποδεχθεὶς φιλοτιμῶς κτέ.»

Βασιλικ. Τόμ. Β', σελ. 41 «τὸ ἄπαξ ὑποδεχθῆν παρ' αὐτοῦ ὀρρίκιον». Πρβ. καὶ Τόμ. Α', σελ. 470.

Ἄπαντᾷ δὲ καὶ ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Ἡσυχίου «Στεγανῆσαι (Μειν. : στεγανίσαι) στέγη ὑποδεχθῆναι» καὶ ἐν τῆς εἰς Ὀμηρον Περικβολλίης τοῦ Εὐσταθίου σελ. 1419, 12 «οὐ γὰρ πᾶς ξένος φίλος—ἀλλ' ὁ γνησίως ὑποδεχθεὶς» καὶ ἐν τοῖς εἰς Ἰλιάδα Σχολίοις Τόμ. Β', σελ. 50,22 «ὑποδεχθέντες δὲ ἀσμένως ὑπὸ τῶν βασιλευόντων τῆς πόλεως» καὶ ἐν τοῖς εἰς Δυκόφρονα Σχολίοις τοῦ Τζέτζου σελ. 599 «ὑπεδέχθησαν γὰρ παρὰ Μόψῳ τῷ μάντει» καὶ σελ. 614 «χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι» καὶ ἐν τοῖς εἰς Νίκωνδρον Σχολίοις Ἀλεξίφ. 130 (σελ. 84, 29 Κειλ.) «ὑπεδέχθη δ' ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἰπποθόωντος». Πρβ. καὶ Σχολ. Εὐριπ. Τόμ. Β' σελ. 239,5.

Ἐν τῷ Ὀνομαστικῷ τοῦ Πολυδεύκου βιβλ. Α', 71 κεῖται «καλεῖται δὲ καὶ ὁ ὑποδεχόμενος καὶ ὁ ὑποδεχθεὶς ξένος, ἰδίως δ' ὁ ὑποδεχόμενος ξενόδοχος». Παρατηρητέον δ' ὅτι ἡ δόκιμος ἐκφορὰ εἶνε ξενόδοκος, οὐχὶ ξενόδοχος.

Ἐκ τῶν κατελεγεμένων παραδειγμάτων τοῦ παθητικοῦ ἀρίστον ὑπεδέχθη, οὐκ ὀλίγων ὄντων, ἐν μόνον μνημονεύεται ἐν τῷ Θεσχυρῷ τοῦ Στεφάνου Τόμ. Η', σελ. 316 β', τὸ ἐκ τοῦ Πολυδεύκου παρατεθέν. Ἐν δὲ τῷ Λεξικῷ τοῦ Πισσοβίου Τόμ. Β', σελ. 2122 γίνεται μναία καὶ ἑτέρου, τοῦ φερομένου ἐν τοῖς εἰς Ἰλιάδα Σχολίοις.

Τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρίστον ἔχομεν μαρτύριον καὶ ἐξ Ἀττικοῦ ποιητοῦ εἶνε δὲ τὸ Εὐριπίδειον (Ἡρκλ. 757) «μέλλω τὰς πατριώτιδος γὰς, μέλλω περὶ καὶ δόμων, ἰκέτας ὑποδεχθεὶς, κίνδυνον πολιῶ τεμεῖν σιδάρῳ». Ἰσοδυναμεῖ δὲ

τὸ ὑποδεχθεὶς τῷ μέσῳ ὑποδεξάμενος. Ἴδε Ἑλμολίον *Εὐριπ. Ἡρακλ.* σελ. 133 ἐκδ. 1828 καὶ Ῥεϊσίγιον *Οιδίποδ. ἐπὶ Κοί.* σελ. CLXXII καὶ *Μακρίν Εὐριπ. Τέρμ. Η'*, σελ. 245. Ἄλλ' ἐπειδὴ παράδοξος προσπίπτει ἢ ἐπ' ἐνεργητικῆς διathέσεως χρήσις τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου, ὁ Ἑρμάνδος ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Σοφοκλέους Ἀντιγόνης σελ. 19 εἰκάζει «μέλλε τῆς πατριώτιδος γᾶς, μέλλε περί καὶ δόμων, ἰκέτας ὑποδεχθεὶς, κτλ.», ἢ εἰς τὸν Ἰόλαον ἀναφερόμενον τὸ ἰκέτας (ἦτοι ἰκέτης) ὑποδεχθεὶς παθητικὴν ἔννοιαν ἐμφαίνῃ.

Ἀκριβέστερον τὸ πρᾶγμα θὰ ἐξετάσωμεν ἐν ἐτέρῳ τόπῳ.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΥΤΑΝΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου,

Ἀναλαμβάνοντος τὴν Πρυτανείαν τοῦ ἔτους 1888-89

Φιλόμουσος Ὀμήγουρις,

Ἀφοῦ εὐχαριστήσω τοὺς συναδέλφους ἐπὶ τῷ ἀνατεθέντι μοι βαρεῖ ἀξιώματι τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτῶν καὶ τῇ βασιλικῇ ἐπινεύσει θέλω συνεχίσει κατὰ τι τὸν περικαλλῆ λόγον, δι' οὗ ὁ προκατόχος ἐμοῦ ἐνεκινάσασκε πέρυσσι τὴν εἰς τὴν πρυτανείαν ἀνάβασιν αὐτοῦ.

Ὡς λίαν ὀρθῶς πρερήρησεν ὁ συναδέλφος, τρεῖς δέον νὰ ὦσιν οἱ σκοποὶ πάσης καλῶς νενοημένης παιδείσεως καὶ ἀγωγῆς· γνώσις, ἦθος καὶ κράτυσις τοῦ σώματος. Ἐπιτυχάνομεν δὲ αὐτῶν διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, τῆς ἠθικῆς διπλάσεως καὶ τῆς σωματικῆς. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων στοιχείων ἀνέπτυξε μετὰ χάριτος πολλῆς καὶ αἰσθητικῆς βραχυτάτου τὸ τρίτον μόνον. Ἐγὼ θέλω εἰπεῖ ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ πρώτου, ὅπερ εἶνε κύριος ἵνα μὴ εἴπω ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας· καὶ ταῦτα δὲ περιουσιθῆσονται εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι τὸ ἴδρυμα τοῦτο θέλει πληρώσει προσηκόντως τὸν ἐν λόγῳ σκοπόν, λέγω δὲ ὑπάρχει ἐλπίς, διότι ὁμολογητέον ὅτι, τό γε νῦν ἔχον, ἀπέχομεν αὐτοῦ.

Ἡ παρ' ἡμῶν καλλιέργεια τῆς ἐπιστήμης δὲν συνετέλεσεν εἰσέτι οὐσιωδῶς εἰς τὴν προαγωγὴν αὐτῆς· δὲν συνεισέφερον ἴδιον ἄξιον λόγου ὀβολὸν εἰς τὸ καθ' ἑκάστην ὑπὸ τοσούτων δυνάμεων ἀποταμιευόμενον ἐπιστημονικὸν κερᾶλαιον τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ μεταδόσεις τῶν κοινῶς διχθεδομένων ἐπιστημονικῶν γνῶσεων δὲν εἶνε πλήρης ὅσον εἶδει.

Περὶ τούτων ὁμόφωνος εἶνε ἡ γνώμη τῶν ἀρχαιοτέρων συναδέλφων ἢ διὰ τοῦ τύπου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους κοινοποιηθεῖσα. Ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ αἰτίου τῆς καταστάσεως ταύτης ὅπερ, ὡς ὀρθῶς ἐρρήθη, ἔγκειται ἐν τῇ ἀνωμαλίᾳ τῆς ἐν ζυμῶσει ἔτι διατελούσης ἡμετέρας κοινωνίας, ἣν πολλάκις παρασύρουσι καὶ οὐχὶ πάντως ἀθολοποιᾷ ρεύματα εἰδικώτερα καὶ τῆς βουλήσεως οὐκ ἀνεξάρτητα αἴτια κρίνονται κυρίως δύο τινὰ· τὸ κατὰ τι νωθρὸν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας ἐξ οὗ ἡ ἐπιστήμη οὔτε προάγεται, οὔτε μεταδίδεται προσηκόντως, καὶ τὸ πρὸς τὴν ἀνωτέραν παιδείαν ἀπαράσκευον τῶν φοιτητῶν, ἐξ οὗ ἀτελής ἡ κάρπωσις αὐτῆς.

Περὶ τοῦ πρώτου ἀναγινώσκωμεν ἐν ταῖς περὶ τοῦ Πανεπιστημίου κρίσει τῶν συναδέλφων, ὅτε μὲν τὴν προτροπὴν «κατορθώσατε νὰ λατρεύσῃ ὁ καθηγητὴς τὴν Ἐπιστήμην, ἥς ἐκλήθη θεράπων», ὅτε δὲ τὴν ρῆσιν «αἰ ἐπιστήμαι ἐν Ἑλλάδι ὅπως προχθῶσιν ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς μετ' ἀφοσιώσεως θεραπείας», ὅτε δὲ πρὸς τοῦ λογοδοτοῦτος πρυτάνεως τὴν παρατήρησιν «ὅτι ἄνευ τοῦ πρὸς τὰς ἐπιστήμας θείου ἔρωτος ἢ πρόδοδος αὐτῶν ἀποβαίνει ἀδύνατος». Ἐνῶ δὲ ταῦτά εἰσιν ἀναμρίβωλα, ἠκούσαμεν πρὸ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὸν πρύτανιν λέγοντα ὅτι «ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπικρατεῖ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀδικαφορία τις ψυχραίνουσα τὸν ζῆλον πρὸς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας».

Ὁ Κάρολος Ζαχαρίας, ὁ περιώνυμος ἐρμηνεύς τοῦ γαλλικοῦ νόμου καὶ καθηγητῆς ἐν Ἐιδελβέργῃ ἔλεγεν ὅτι ἄνευ ἀγάπης πρὸς τὸ ἐπάγγελμα οὐδεὶς εἶδει νὰ ἀφιερωθῆται εἰς τὴν ἀκαδημικὴν διδασκαλίαν. Ἡ ἀγάπη αὕτη προσηλῶνει τοσοῦτον τὸν νεκρὸν ἀθλητὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην, ὥστε, κατεχόμενος ὑπὸ τῶν θεμάτων τῆς μελέτης αὐτοῦ, ἀποβαίνει ἐνίοτε ἀφρημένος, ἀλλ' ἢ ἀραιρέσις αὕτη, ἢ θωρακίζουσα αὐτὸν κατὰ τῆς ἐν τῇ νεότητι ἐνίοτε ἐνσκηπούσης θυέλλης αἰσθηματικῶν ὀρμῶν καὶ ἀποπλανήσεων δὲν πρέπει ν' ἀποτρέπη τὸν νεκρὸν ἐπιστήμονα πάσης κοινωνικῆς σχέσεως καὶ μάλιστα τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἡμῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἥς ἄνευ ἤθελον πρκαλύσει. αἰ εὐγενέστεραι χορδαὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ.

Τοιαύτης ἀφαιρέσεως θέμα διηγεῖτο ἕτερος ἔξοχος καθηγητῆς, ὁ Τιβώ (*) τὸ ἐξῆς: Ἐν Κιέλω, ὅπου τὸ πρῶτον ἐδίδασκεν οὗτος, ἔπαιζε κατὰ τινα ἐσπερίδα μετὰ συναδέλφων οὐστ', ἔχων κοινωνῶν τὸν Ἄσσε, τὸν βραδύτερον γνωστὸν καταστάντα διὰ τὴν δοκιμωτάτην αὐτοῦ περὶ

(*) Εἰρήσθω δὲ ἐν παρῶν περὶ αὐτοῦ ὅτι ὁ μέγας δούξ τῆς Βάδης ἀπονέμων αὐτῷ τὸ τῆς ἀριστείας παράσημον ἐδήλωσεν ὅτι πράττει τοῦτο μᾶλλον ὅπως τιμῆσῃ τὸ παράσημον ἢ τὸν Τιβώ.

πταίσματος πραγματεῖαν. Ὁ Ἄσσε ἔπαιζε τοσοῦτον ἀπροσέκτως, ὥστε ὁ κοινωνὸς βλέπων τὸ παίγιον ἀδικόπως ἀποβαῖνον ἔνεκα τούτου κατ' αὐτῶν, πρερήρησεν ὅτι εὐκταῖον ἦν νὰ προσέχη κατὰ τι πλείοτερον ὁ συνέταιρος· οὗτος ἀπήντησεν «ἔχεις πληρέστατα δίκαιον, ἀλλὰ πρὸ ἡμισείας ὄρας σκεπτόμενος περὶ τὴν θεωρίαν τοῦ Δονέλλου (ἐνδὲ τῶν κορυφαίων τῆς γαλλικῆς σχολῆς τῆς 16 ἑκατονταετηρίδος) ὑπὲρ τῶν δύο βαθμῶν τοῦ πταίσματος ἐπέισθη ὅτι αὕτη εἶνε ἡ μόνη ὀρθή, ἀλλὰ δὲν ἰσχυρίσθη προσηκόντως καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐκ ἄτησεν εἰσέτι. Νομίζω ὅτι ὑπάρχουσιν ἐπιχειρήματα οὐδεμίαν καταλείποντα ἀμφοβολίαν περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῆς τῶν δύο βαθμῶν θεωρίας». Ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην σκέψεων τούτων πρήχθη ἡ τοῦ Ἄσσε συγγραφή ἢ καταστήσασα ἀμετακλήτως δεκτὴν τὴν θεωρίαν τῶν δύο βαθμῶν τοῦ πταίσματος. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἦ μετ' ἀγάπης ἀπερισπάστου ἢ προσήλωσις εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἥς ὁ καθηγητῆς ἐτάχθη ἐρμηνεύς καὶ θεράπων.

Ἐν Γερμανίᾳ ἐκράτει ἄλλοτε, ἀγνωστὸν δὲ ἐν κρατῇ καὶ νῦν ἔτι, ἡ συνήθεια νὰ στέλλωνται εἰς τὰς νομικὰς σχολὰς ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δικαστηρίων δικογραφίαι σπουδῶν ὑποθέσεων ὅπως λύωσιν αὐταὶ τὰ ἐν αὐταῖς ζητήματα· τὰς τοιαύτας ἀσχολίας ὀνομάζει ὁ Ζαχαρίας ἀληθεῖς μάστιγας τῶν καθηγητῶν διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου, ἣν ἀπαιτεῖ ἐνίοτε ἡ μεγάλων δικογραφῶν μελέτη. Περὶ δὲ τῶν ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου διδομένων ἐνίοτε μαθημάτων ὁ αὐτὸς Ζαχαρίας οὐκ ἔχει περὶ τινος ἐν Λειψία ἀκαδημικοῦ διδασκάλου Σχμμέτ τοῦνομα, οὐ σπανία ἦν ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ ἐπιμέλεια, παρατηρεῖ ὅτι ἀτυχῶς ἔνεκεν οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν ἐδέησε νὰ προτιμήσῃ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τὴν ἐπ' ἀμοιβῇ διδασκαλίαν, ἣτις εἶνε ὁ σκόπελος πρὸς ὃν εὐκόλως ναυαγοῦσιν οἱ ἀκαδημικοὶ διδάσκαλοι.

Ἐκτὸς τῆς πρὸς τὸ ἐπάγγελμα ἀγάπης ὁ Ζαχαρίας ἀναφέρει καὶ ἕτερα δύο κέντρα τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τοῦ καθηγητοῦ ἐν ἀρχῇ μάλιστα τοῦ σταδίου αὐτοῦ, τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν πείναν. Καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης παρατηρεῖ, ὅτι οὔτε ἡ ἡλικία, οὔτε ἡ πείρα δίδουσι τὸ μέτρον τῆς ἀξίας τοῦ ἀκαδημικοῦ διδασκάλου· οὗτος μόνον ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ συντόνου ἐργασίας καὶ πνευματικῆς δεξιότητος κτᾶται τὴν οἰκείαν σπουδαιότητα, προσπαθῶν νὰ μὴ καλυστερήσῃ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ στυχιοδρομίᾳ ἀπέναντι ἄλλων μάλιστα ἐν τῷ αὐτῷ ἰδρύματι διδασκόντων. Περὶ δὲ τοῦ ἐτέρου κέντρο τῆς πείνης λέγει ὅτι εἶνε ὁ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπίδοσιν μᾶλλον ἐπίμονος καὶ ἀδυσώπητος παραρημητῆς τοῦ νέου τοῦ προκαλειφόμενου εἰς τὸ καθηγητικὸν στάδιον.

Ἀλλὰ περὶ τοῦ κυρίου καὶ σπουδαιότερου κέντρο, ἦτοι τῆς πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπιστήμην μετ' ἀγάπης ἀφοσιώσεως, παρατηρητέον ὅτι αὕτη ἵνα ἦ διαρκῆς καὶ ἀπερίσπαστος ἀνάγκη νὰ ἦ ἀμοιβαία· ὁ τῆς ἐπιστήμης θεράπων ἀνάγκη μὲν ν' ἀγαπήσῃ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ αὕτη δέον νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ αὐτοῦ καθιστῶσα αὐτῷ δυνατὴν ἀδιάλειπτον πρόδοον, ἣτις εἶνε ἀνέφικτος ἂν μὴ ἦ ἀπηλλαγμένος τῆς χρονοθόρου μερίμνης περὶ τὴν θεραπείαν τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ τε καὶ τῶν οἰκείων.

Ὅτε ὁ Ζαχαρίας ὁ πενόμενος διδάκτωρ διωρίσθη κατὰ τὸ τριακοστὸν τρίτον τῆς ἡλικίας τακτικὸς καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Οὐίττεμβέργης, μικρῷ Πανεπιστημίῳ μικρᾶς χώρας, ἢ πρόσοδος αὐτοῦ ἦν τετρακισχιλίων φιορινίων τοῦ καιροῦ ἐκείνου (1802) ἀντιστοιχοῦσα πρὸς 20,000 δραχμῶν τοῦλάχιστον κατὰ τὴν νῦν ἀνταλλακτικὴν ἀξίαν τοῦ νομισμάτος. Ὁ τοσοῦτον ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης εἰσοσόμενος μύστης αὐτῆς εὐλόγως ἀφίερου πάσης τὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς θεραπείαν τῆς προστάτιδος μὴ ὀκνῶν οὔτε στιγμὴν ἵνα μὴ ἕτερος γενόμενος συγκαθέδρος, προσελκύσῃ μᾶλλον τὴν προσοχὴν, τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν εὐμένειαν τοῦ ἀκαδημικοῦ κοινού.

Νὰ πρραβᾶλω ἄρα γε τὸν νεκρὸν ἐκείνον καθηγητὴν τοῦ μικροσκοπικοῦ σαξονικοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὸν καθηγητὴν τοῦ ἐν Ἀθῆναις, ὅπερ εἶνε Πανεπιστήμιον οὐ μόνον τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς μεσημβρινοανατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Ἰλλυρικοῦ τριγώνου, τῆς δυτικῆς μικρᾶς ἀκτῆς καὶ τῶν περὶ αὐτὴν μεγαλονήσων; Ὁ μεγαλοσχῆμων οὗτος θεράπων τῶν Μουσῶν, ὁ ὀρεῖλων νὰ διατηρῆ ἄσβεστον τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς Ἐπιστήμης ἐν τῇ πολυουμνήτῳ ταύτῃ φωτοδόλῳ ἐστὶς τῆς Ἀνατολῆς, ἀφοῦ μάλιστα προχθῆ ἐν τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ ἐνασκήσει τοῦ εἰς τὴν πατρότητα ἄγοντος καθήκοντος, πιέζεται ὑπὸ μυρίων ἀναγκῶν κατὰ τὸν ἐν τῇ πρωτεοῦσῃ ὀσημέρῃ δεινότερον ἀποβαίνοντα περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, εἰς ὃν τὴν θεραπείαν κατ' ἐλάχιστον μόνον ἔνοσεῖ νὰ συντελέσῃ ἢ ἐν τούτοις ἀμέριστον ἀξιοῦσα θεραπείαν ἐπιστήμη. Ἐντεῦθεν περιπίπτει ὁ καθηγητῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰς τὸν φθοροποιὸν κατὰ τὸν Ζαχαρίαν πάσης ἀκαδημικῆς διδασκαλίας σκόπελον, ἀναλίσκων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς πρκαδόσεις ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ, ὅπερ χεῖρον, σπαταλῶν τὸν χρόνον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀχροατήρια μάλιστα τῶν κατωτέρων δικαστηρίων, ἔνθα οὐδέποτε συζητοῦνται ἐπιστημονικὰ ζητήματα, διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης συζητήσεως, ἢ πρὸς τὰς κλίνας τῶν ἀσθενῶν καὶ ἂν ἐλάχιστου λόγου ἄξιον ἢ τὸ νόσημα, οὕτω δὲ ἢ ἀδυσώπητος ἀνάγκη στερεῖ αὐτὸν τοῦ

χρόνου και της πνευματικής ηρεμίας όπως προνοήση ού μόνον υπέρ του ίδιου αδικλείπτου επιστημονικού προβλεπόμενου, αλλά και περί της των άκροατών αυτού πληρεστέρας διδασκαλίας και μορφώσεως, διότι μη άπατώμεθα, ο καθηγητής ο μη αγωνιζόμενος όπως αποδείξη καθ' έκαστην κρείττων έκ αυτού δ'ον παρέχεται ο χρόνος, τοσούτον μακρύνεται του σκοπού, εις δν έκλήθη. Παραλείπω την άναπόδραστον άνάγκην βοηθημάτων, έπερ άδύνατον να παρσχώσιν αύτῷ άποχρώντως αι παρ' ήμιν συλλογαί.

Τὸ ζήτημα λοιπόν της ένισχύσεως των πρὸς τὸν ἐπιστημονικὸν ἀγῶνα ἀναγκαίων δυνάμεων καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς διδασκαλικῆς εἶνε κυρίως οἰκονομικόν. Δέν εἶνε δὲ νομιζῶ τοσούτον μεγάλη ὄση λέγεται ἡ δυσκολία τῆς λύσεως. Διτῶς δὲ δύναται νὰ χωρήσῃ ἡ θεραπεία ἢ αὐξανομένης κατ' ἐλάχιστον ποσὸν τῆς ἀπὸ μακρῆς σειρᾶς ἐτῶν τελομένης εἰσφορᾶς τῶν φοιτητῶν εἰς τὰς τῆς διδασκαλικῆς δαπάνης ἢ ἀναδεχομένης τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐν λόγῳ ἐνίσχυσιν τῶν ἐνταῦθα ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἀνωτάτης παιδείσεως.

Τὸ πρῶτον μέσον τῆς θεραπείας δύναται νὰ ἐπιτύχῃ προστιθεμένου τοῦ εὐτελοῦς ποσοῦ δρ. 24 δι' ἐκάστην ἐξαμηνίαν εἰς τὴν νῦν τελομένην εἰσφορὰν, ἐκ δὲ τοῦ μικροῦ τούτου ποσοῦ παρὰχθῆσεται κεφάλαιον εἰς 3 ἐάν τὸ πανεπιστήμιον προσθέσῃ ἐκ τῆς οἰκείας αὐτοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οὐσιωδῶς αὐξήθεισης προσόδου τὸ ποσὸν τεσσαράκοντα περίπου χιλιάδων δραχμῶν δύναται ἐκ τῶν δύο τούτων ποσοτήτων ν' ἀποτελεσθῇ πρόσθετος διπλασιάζουσα σχεδὸν τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐνταῦθα κοπιώντων. Ἡ αὐξήσις αὕτη προῖοῦσα ἐκ τῆς προσόδου τοῦ πανεπιστημίου θέλει προστελκύσει ἀξίως λόγου δυνάμεις εἰς τὸν ἐνταῦθα διερχόμενον εὐγενῆ ἀγῶνα.
(Ἐπεταὶ τὸ τέλος)

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΑ

Ἡ ἀντισηπτικὴ ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν δακρυοδόλων ὀπλῶν πληγῶν καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις ἐγχειρήσεσι τῶν μελῶν.

[Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον τεύχος].

Ὅπως ἐφαρμόσῃ τις τὸν πρῶτον τοῦτον ἐπίδεσμον, πρέπει νὰ ἀναζητήσῃ τὴν σύνθεσιν τῶν ὅλων προπρεσκευασμένων δεμάτων, δι' ὧν ἤθελον ἐφοδιασθῆ οἱ φορεῖς· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ὠρίσασμεν πρὸ τινος τὴν ἀκόλουθον συντα-

γήν 1). Τὸ δέμα πρέπει νὰ συντίθῃται· α' ἐκ στιβάδος πορώδους οὐσίας, ἀπορροφητικῆς, λίνου ἢ μοτοῦ ἰσχυρῶς πεποτισμένου ὑπ' ὑπερχλωροῦχου ὑδραργύρου, 18 ἑκατοστομέτρων μήκους καὶ 15 πλάτους «ἢ 170 τετραγωνικῶν ἑκατοστομέτρων»· τὸ μέρος τὸ προωρισμένον εἰς συνάφειαν πρὸς τὴν πληγὴν εἶνε κεκαλυμμένον ὑπὸ διπλοῦ στρώματος ἐθόνης κεκορεσμένης ὑπὸ ἰωδοφορμίου· τὸ δὲ ἀντίθετον μέρος προσφύεται εἰς περιάλυμμα ἀδιέθροχον, οὔτινος αἱ διάμετροι ὑπερβαίνουναι καθ' ἐν τριτημόριον τὰς τοῦ ἀπορροφητικοῦ ἰστοῦ· β' ἐκ τικινίας παχέας ἐθόνης φαϊνικούχου ἢ μή, 2 μέτρων μήκους καὶ 10 ἑκατοστομ. πλάτους· γ' ἐξ ἀγγλικῆς βελόνης· δ' ἐκ μολυβδοκονδύλου δικτύου ἐξ ἰωδοφορμίου, εἰς δόσιν 1, 5 γραμμ. ἕως δύο.

Τὸ δλον ἀποτελεῖ δέμα 12 ἑκατοστομέτρων μήκους, 4 πλάτους καὶ 2 ὕψους· τὸ δὲ βάρος αὐτοῦ εἶνε 50 ἢ 55 γραμμ. καὶ τιμᾶται 35 ἢ 40 λεπτῶν.

Ἡ ἀκίνησις καὶ ὁ ζηρὸς ἐπίδεσμος, περὶ τῶν ὁποίων ὠμιλήσαμεν, δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν πυροδόλων κατὰγματῶν τῶν ὀστέων τῆς τε χειρὸς καὶ τοῦ ποδός· ἀλλὰ διὰ τὰ μετὰ κρότου κατὰγματῶν τῶν μεγάλων ὀστέων τῶν ἄλλων χωρῶν πρέπει ὁ τραυματικὸς μετενεχθεὶς εἰς τὸ φορητὸν χειρουργεῖον νὰ ὑποστῇ ἐπίδεσμον ὀριστικόν, καθ' ὃν θὰ δυνήθῃ τις νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀναγκαίους ἐγχειρήσεις, τὰς ἀντισηπτικὰς πλύσεις, περὶ τῶν ὁποίων ὠμιλήσαμεν, προκειμένου περὶ τῶν ἐπιπεπλεγμένων κατὰγμάτων.

Χάρις εἰς τὴν τελείαν ἀντισηπτικὴν μέθοδον θὰ δύναται τις νὰ μὴ προσφεύγῃ εἰς τὸν ἀκρωτηριασμόν, καθ' ὃς περιπτώσεις ἢ ἀποχὴ αὐτοῦ ἦν ἄλλοτε ὀλεθρία. Οἱ ἀρχικοὶ σιδήκτες, τὰ ξένα σώματα, αἱ ἐκσφενδονισθεῖσαι ὕλκι, τὰ τεμάχια τῶν ἐνδύματων ἢ τοῦ ὀπλισμοῦ θ' ἀναρπάζονται μετὰ περισκέψεως· ὡς πρὸς τὴν πλύσιν φαϊνικὴν ἐξ 5 0/0 ἢ κάλλιον 1) 2000 θὰ ἦ ἐπαρκές· θὰ διυλακκῶται μετὰ περισκέψεως καὶ θὰ ἐφαρμόσωμεν ἐπίδεσμον ἀντισηπτικὸν ζηρὸν, ἀπορροφητικὸν καὶ ἐλαφρῶς συνθλιπτικόν, οὔτινος τὸ ἰωδοφορμιούχον ὕψασμα, τὸ λίνον ἢ ὁ ἀντισηπτικὸς βάμβυξ θὰ ὦσιν αἱ μόναι δαπάναι. Ἐπὶ τούτου θὰ δυνήθωμεν νὰ ἐπιθέσωμεν καθ' ὀλοκληρίαν πυκνὴν στιβάδα βάμβυκος «λαναρισμένου»· οὕτω λοιπὸν ὁ τραυματικὸς ἀλλεργεὶς τὴν πληγὴν προσβεβλημένος ὑπὸ σοβαροῦ ἐπιπεπλεγμένου κατὰγματος δυνήθεται τάχιστα νὰ ἦ ἱκανῶς μακρὰν τοῦ πολεμικοῦ θεάτρου.

Ἡ ἀντισηπτικὴ τῶν μετὰ κρότου μεγάλων ἀρθρικῶν κατὰγμάτων πρέπει ἐπίσης νὰ ἦ λί-

1. "Ides: Revue générale de clinique et de thérapeutique du 11 Août 1887. Le paquet du pansement du Soldat.

αν ἐπιμελετημένη, ἢ ἀρθρωσις δέον νὰ ἦ εὐρέως ἠνεωγμένη· τὰ τῶν ὀστέων συντρίμματῶν ἐξηγμένῃ, τὸ ἐνάρθριον γλοιώδες ὑγρὸν κεκαθαρμένον μετὰ μεγίστης φροντίδος· διὰ τὰς πλείστας δὲ τῶν ἀρθρώσεων κάλλιον εἶνε ν' ἀνοιζόμεν αὐτὰς εὐρυχώρως ἔπως ἀποφύγωμεν πᾶσαν ἐπιχειμένην ἐπίσχεσιν.

Ὁ Nicaise συνίστησιν ἐπὶ παραδείγματι διὰ τὰ τοῦ γόνατος κατὰγματῶν εὐρεῖαν ἀρθροτομίαν μετ' ἀποκαλύψεως τῆς ἀρθρώσεως ὅπως σχηματισθῇ πρὸς ἐμπρόσθιον κρημνός.

Ὁ δ' ἐπίδεσμος θὰ ἦ ἢ ὁ ζηρὸς ἢ ὁ ὑγρὸς, ὡς ὁ τελευταῖος προτιμητέος ἕνεκα τῆς παρατηρουμένης συγχύσεως τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἰστέων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν ὑπὸ τῶν πυροδόλων εἰσὶν ἐκ τῶν τὰ μάλα ἀξιοπαρατηρήτων. Κατὰ τοὺς πολέμους τῆς Κριμαίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας (1870-71), ἡ θνησιμότης διὰ τὰς μεγάλας ἐγχειρήσεις ἢ τὰς σπουδαίας πληγὰς ἦν φρικώδης, 50, 60, 80 0/0.

Κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Ρουμανίας, ὁ Mac-Cormac ἐπέτυχεν ἤδη τῶν ἀξιοσημειώτων ἀποτελεσμάτων καὶ ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τὴν ἀρχικὴν ἀντισηπτικὴν τῆς δευτερευούσης.

Ἐάν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ στατιστικῇ αὐτοῦ τὰ τοῦ γόνατος κατὰγματῶν ὑπὸ τῶν πυροδόλων, εὐρίσκομεν τὰ ἀκόλουθα ἐξαγόμενα:

διὰ τῆς ἀρχικῆς ἀντισηπτικῆς ἀπέθανον	16 ἢ 17 0/0
» » δευτερευούσης »	» 85 »
ἄνευ ἀντισηπτικῆς »	» 98 »

Κατὰ τὸν Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον (1877) βλέπομεν ν' αὐξάνωνται τὰ κατὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀμέσου ἀντισηπτικοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ὁ Bergmann ἀπολαμβάνει χονδρικῶς τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα.

α'. Πυροβολισμοὶ τῶν μαλακῶν μερῶν	Ἀντισηπ. ἀρχικῆ. Θν. 70/0	» δευτερεύουσ. » 21 »
β'. Κατὰγματα ὑπὸ τῶν πυροβολισμῶν	Ἀντισηπ. ἀρχικῆ. » 18 »	» δευτερεύουσ. » 38 »
γ'. Μεγάλαις ἐγχειρήσεσι	Ἀντισηπ. ἀρχικῆ. » 13 »	Ἀκρωτηριασμοὶ Διεκπρ. (» δευτερεύουσ. » 64 »

Ὁ Σερβοβουλγαρικὸς πόλεμος εἶνε ὁ πρῶτος, καθ' ὃν ἡ χειρουργικὴ ἀντισηπτικὴ ὑπῆρξε λίαν πρακτικὴ. Ὁ Maydl ἠδυνήθη νὰ ἰδρῶσῃ στατιστικὴν συγκριτικὴν, ἣτις εἶνε ἐκ τῶν τὰ μάλα διδασκτικῶν· αὕτη εἶνε ἐπὶ πλέον ἱκανῶς λεπτομερῆς ὅπως ἐνοῶται εὐκόλως.

Α'. Κατὰγματα οὐχὶ ἀρθρικά.

	Προγενέστεροι πόλεμοι	Σερβοβουλγαρικὸς πόλεμος
Μέλη ἀνώτερα	βραχίων 17 0/0	0 0/0
	(πῆχυς 41 »	3 » Τέτανος
	(Μηρὸς 51 »	18 »
Μέλη κατώτερ.	Κνήμη 18 »	5 ἢ 6 α

Β'. Κατὰγματα ἀρθρικά.

Μέλη ἀνώτερα	ὠμοπλάτη 26 0/0	1 0/0	Τέτανος
	ἀγκῶν 10 »	20 »	
	(καρπ. μετακάρ. 3 »	0,6 »	
	δάκτυλοι 13,3 »	4,1 »	
Μέλη κατώτερ.	ἰσχίον 85 0/0	50 0/0	
	(γόνα 26 »	0 α	
	πόυς 15 »	4,3 »	

Ἐάν ἤδη παραβῶμεν τις τὴν θνησιμότητα δι' ἕκαστον μέλος, εὐρίσκει.

α'. Μέλος ἀνώτερον	(Προγενέστεροι πόλεμοι 15 0/0	»
) Σερβοβουλγαρ. πόλεμ. 1,22 »	
β'. Μέλος κατώτερ.	(Πρόσθιοι πόλεμοι 39 »	
) Σερβοβουλγαρ. πόλεμ. 1,22 »	

Καὶ ἐπὶ τέλους ἡ βεβία θνησιμότης διὰ τὰς πληγὰς τῶν μελῶν ὑπὸ τῶν πυροβολισμῶν ὑπεβιάσθη ἀπὸ 25 0/0 εἰς 7]8 0/0. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοί εἰσιν ἱκανῶς εὐγλωττοι, πιστευόμεν, διὰ συνεπαγάγῃ τὴν πεποιθῆσιν. Ἄλλως τε ὅλα τὰ ἔθνη ἐζήτησαν καὶ ζητοῦσι τὴν σήμερον ἔτι νὰ προπρεσκευάσωσι χειρουργικὴν τοῦ πολέμου τόσον ἀντισηπτικὴν, ὅσον εἶνε δυνατὸν. Ἡ σπουδὴ καὶ ἡ προετοιμασία τῶν καλητέρων μεθόδων τῶν θεραπευτικῶν μέσων τῶν ἐφαρμοστέων εἰς τὰ δυστυχεῖς θύματα τῶν πολεμικῶν τῶν μαχῶν πεδίων εἶνε ἔργον οὐχ ἥττον ἀξιεπικίνον ἢ τὸ τῶν ἀκατακλύστως ἐργαζομένων πρὸς τελειοποίησιν τῶν τῆς καταγραφῆς μέσων, ἅτινά εἰσιν ὁ ὀλεθρὸς τῶν ἐθνῶν.
(Ἐπεταὶ τὸ τέλος)

Κλ. Χ. Κοκκολᾶτος.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Δ. Κ. ΖΑΓΓΟΓΙΑΝΝΗ. Θέματα Λατινικὰ πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν. — Μέρος Δ'. Ὁμιλῶν τυπικόν. Ἀθηναί, βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας. — Σελ. 108. Δρ. 1,50.

Πολλὴ χάρις ὀφείλεται τῷ συγγραφεῖ τοῦ προκειμένου βιβλίου ὅτι σπουδαιότατον πρῶσεν ἐπικούρημα τῇ κακῶς ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν γυμνασίοις ἐχούσῃ διδασκαλίᾳ τῶν Λατινικῶν γραμμάτων. Ἦς καχεξίαις ταύτης αἴτια εἶναι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἡ ἔλλειψις καταλλήλων εἰς τὴν σπουδὴν τῆς εἰρημένης γλώσσης βοηθημάτων. Τοιαῦτα δὲ εἶναι μάλιστα ἐκδόσεις τῶν σχολικῶν συγγραφέων μετὰ τῶν ἀναγκαίων γραμματικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων καὶ συλλογαὶ γυμνασμάτων, οἷα ἡ προκειμένη. Τοιαῦται συλλογαὶ περιφέρονται μὲν πολλαὶ παρ' ἡμῖν, ἀλλ' αἱ μὲν τούτων εἶναι κατὰ σύστημα ὅλως διάφορον τοῦ ἐν τῇ γυμνασιακῇ

διδασκαλία καθεστῶτος συντεταγμένῃ καὶ διὰ τοῦτο μόνοις τοῖς κατ' ἰδίαν διδασκόμενοις χροῖσμοι, αἱ δὲ εἶναι μὴ μῆσαι τῶν ἀγυρτικῶν ἐκείνων μεθόδων, ὧν οἱ συγγραφεῖς ἐπαγγέλλονται ὅτι δύνανται ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ νὰ καταστήσωσι τὸν χροῦμενον αὐταῖς ἰκανὸν νὰ διελέγηται ἀπταιστώσως ἐν τινι τῶν νεωτέρων γλωσσῶν. Αἱ τοιαῦται μέθοδοι οὐδεμίαν μὲν πρακτικὴν ὠφέλειαν παρέχουσιν, ἀποκτηνοῦσι δὲ συνήθως τὸ πνεῦμα ἀναγκάζουσαι αὐτὸ νὰ κατατρίβηται περὶ τὴν μεταφρασὴν πικιδαιωδῶν καὶ ἀνοήτων φράσεων, αἵτινες ἀηδῖαν μόνον ἐμποιοῦσι τῷ διδασκόμενῳ.

Τῶν ἀτοπημάτων τούτων εἶναι ἀπηλλαγμένη ἢ προκειμένη συλλογὴ, διότι πρῶτον μὲν ἀκολουθεῖ κατὰ τὰ πλείστα καὶ κυριώτατα τῷ καθεστῶτι συστήματι τῆς γραμματικῆς διδασκαλίας, ἐπειτα δὲ αἱ φράσεις, ἐξ ὧν ἕκαστον θέμα σύγκειται εἶναι συνηρησμένα λογικῶς ἀλλήλαις οὕτως ὥστε ἀποτελοῦσιν ὅλον τι. Τοῦτο δὲ τὸ ὅλον ὑπόθεσιν ἔχει ἱστορικὴν τινὰ ἢ γεωγραφικὴν ἢ ἠθολογικὴν ἢ ἠθικὴν διδασκαλίαν. Οὕτως ὁ μεταχειριζόμενος τὸ βιβλίον μαθητῆς, τὸ λεγόμενον, una fidelia duos patriotes dealbat, τ. ἔ. ἀμὰ μὲν τὰ ἐν τῇ γραμματικῇ δεδιδυγμένα ἐμπεδοῦται, ἀμὰ δὲ καὶ χρησιμὸν τι μάθημα ἐκ τῆς ἀσκήσεως ταύτης ἀποφέρειται.

Ἡ λέξις τῶν θεμάτων εἶναι ἀπλή μὲν καὶ σαφής, ἀλλὰ καὶ ἀπηλλαγμένη τῆς ἐν τοῖς πλείστοις τῶν τοιούτων βιβλίων ἐπικρατούσης χυδασιολογίας καὶ ἀπειροκαλίας.

Γοιαῦται αἱ ἀρεταὶ τοῦ προκειμένου βιβλίου ὧν ἕνεκα εὐχόμεθα μὲν ὕπως ὁ συγγραφεὺς τάχιστα δημοσιεύσῃ καὶ τὰ λοιπὰ τεύχη, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τοῦ ἤδη ἐκδομένου τάχιστα ἐξαντληθέντος θὰ καταστῇ ἀναγκαστικὰ δευτέρα ἐκδοσις τελειότερα τῆς προκειμένης. Εἰς τοιαύτην δὲ ἐκδοσὶν θέλοντες καὶ ἡμεῖς νὰ συντελέσωμεν τὴν ὑποβλήσομεν τῷ συγγραφεῖ πρακτικὰς τινὰς, ἅς ἀναγκινώσκοντες τὸ βιβλίον ἐποιήσαμεθα.

Σελ. 5 «στρυφαὶ κλήματος» καὶ σημ. (σελ. 59) «μτρο εἴνου» θὰ μεταφρασθῇ λοιπὸν τὸ ὅλον «uvae vini».

Σελ. 10 θεμ. 12 ἀνευ συμμαχῶν. Γρ. μζλλων σπονδῶν, συνθηκῶν. sine foederibus.

Σελ. 19 θεμ. 24 «καὶ τὸ δυσκολώτατον, τὸ εὐαρεστότατον». Ἡ ὀρθὴ τούτων μεταφράσεις ἦτις εἶναι difficillimum quidque gratissimum, δὲν ἐδηλώθη ἐν σημειώσεσι.

Σελ. 20 Θ. 26 «ἡ ὑπόληψις». Μζλλον «τὸ ἀξίωμα».

Σελ. 24 Θ. 33. «Οἱ ἐχθροί» οὕτω πανταχοῦ κεῖται ἀντὶ «πολέμιοι» = hostes.

Σελ. 25. Θ. 34 «εἶπεν ὁ Κάλχας» ἐν ταῖς

σημ. μεταφράζεται τὸ εἶπε τοῦτο inquit, ἀλλὰ δὲν δηλοῦται ὅτι τότε τὸ ῥῆμα τοῦτο πρέπει νὰ παρεμβληθῇ εἰς τὸν τοῦ Κάλχαντος λόγον.

Σελ. 27. Θ. 34. «Οἱ ἀντιστράτηγοι τῶν Ῥωμαίων». Δὲν ἦσαν οἱ legati οὗτοι ἀντιστράτηγοι, ἀλλὰ κυρίως πρέσβεις, ἄλλως ἢ πράξις αὐτῶν δὲν θὰ ἦτο «παρὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον».

Σελ. 30 Θ. 40 «ἐπέθησαν πέρας εἰς τὴν βασιλείαν του» Πῶς θὰ μεταφράσῃ ταῦτα ὁ μαθητῆς;

Σελ. 32 ἐπιγρ. Quis-quis. Πρόσθετε καὶ qui-quaе-quod.

Σελ. 33 Β'. ἐξ ὄλων . . . δίκαιος. Γρ. δικαιοσύνη ἀλλῶς δὲν δύναται τὸ ἐξ ὄλων νὰ μεταφρασθῇ omnium, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ σημ.

Σελ. 34 Θ. 44. «ἐδόξασε τοὺς Θεοὺς» Πῶς μεταφρασεῖται;

Σελ. 38 Θ. 40 «τόσον πολλὰς καὶ μεγάλας» τοῦτο μεθερμηνεύεται λατινιστὶ tot tantisque.

Αὐτ. Θ. 50: «ἤδη ἐκ» Λατινιστὶ «inde ab».

Σελ. 44 ἀρμύζει εἰς τὸ 58ον θέμα ἢ ἐπιγραφὴ «παρκα. εἰς VI, ὕπτια εἰς tun»;

Σελ. 47. Β'. «ὄσάκις» Δικατὶ si καὶ οὐχὶ quoties?

Σελ. 48 Γ'. «ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ δώρου κτλ.» Λατινιστὶ λέγεται inscripsit μετὰ δοτ.

Αὐτ. «καταστρέψας» Ἐν τῇ σημ. κεῖται «ὑποτ. παρκατ.» γρ. «cum μεθ' ὑποτ. ὑπερσ.» ἢ μεταφρασεῖται «κατωστραφέντας τοῦ στόλου» δι' ἀφαιρ.

Σελ. 52. Θ. 70. minor natu εἶναι ἐκ δύο συγχρόνων ὁ νεώτερος τὴν ἡλικίαν, ὁ δὲ μεταγενέστερος ἐκ δύο ὁμωνύμων λέγεται ἀπλῶς minor, οἷον Cato minor, Africanus minor, Plinius minor.

Σελ. 71. Σημ. 62. Ἡ ἀπρόσωπος τοῦ (licitur σύνταξις δὲν εἶναι δόκιμος. Τὸ αὐτὸ παρατηρητέον καὶ εἰς σημ. 63.

Εἰς τὸ Λεξικὸν παρατηροῦμεν ὅτι obtineo = ἐπιτυχάνω εἶναι γαλλισμὸς. Ἰσχυρὸς δὲν εἶναι potens· ἐλλείπουσι δὲ καὶ τινες λέξεις, ἀλλ' ἐλάχιστα.

Ἡ τύπωσις εἶναι κατὰ τε ἀκριβείαν καὶ φιλοκαλίαν ἀξίη τοῦ τυπογραφείου τῶν ἀδελφῶν Παρρη. Τοῖς καταιλεγμένοις ἐν τέλει τοῦ βιβλίου ὀλίγοις παροράμασι ἐλάχιστα εἶναι τὰ προσθετέα.

Ἀθήνησι 26 Ὀκτωβρίου 1888.

ΣΠ. ΒΑΣΗΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α'.

Αἱ ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' ἐορταί διεζήχθησαν μεγαλοπρεπέστατα καὶ δημοτελέστατα. Αἱ ἐορταὶ αὐταί, καθ' ἃς ἀληθεστέρα καὶ μεγαλοπρεπέστερα ἐκδήλωσις τῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ αἰσθημάτων πρὸς τὸν Βασιλέα αὐτοῦ ἦν ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ, ἐπεσφράγισαν ἔννομον ἐργασίαν καὶ πνευματικὴν πρόοδον μιᾶς ὅλης εἰκοσιπενταετηρίδος, παρέστησαν δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος διὰ τῆς πρωτευούσης αὐτοῦ εὐπρόσωπον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ

Η ΕΚΓΑΘΙΔΡΥΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΡΧΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ 10 π. μ. ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, παρόντων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μανέτα, τῶν καθηγητῶν καὶ ὕψην τῆς Σχολῆς, πολλῶν κεκλημένων, καὶ πλείστον φοιτητῶν, ἐγένετο ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων ἀρχῶν. Ὁ τέως πρύτανης ὁ σοφὸς καὶ σεβαστὸς καθηγητῆς τῆς Φαρμακολογίας κ. Θεόδωρος Ἀφεντούλης, ἀνεβῆν τὸ βῆμα ἀπήγγειλε μακρὸν λόγον, ἐν ᾧ ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς πρυτανείας αὐτοῦ πεπραγμένα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Καταρχόμενος ὁ κ. Ἀφεντούλης ἀνέφερε τὰς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον γενομένας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δωρεὰς ὑπὸ τῶν αἰμυνήστων Παυλοπούλου, ἀρεσπαγίτου, ἐξ 650, 000 δρ. τοῦ ἐπισκόπου Λαρίσης Δωροθέου Σχολαρίου ἐξ 20,000 δρ. καὶ τὴν τοῦ ὁμογενοῦς κ. Δούμπα προσενεχθεῖσαν πρὸς διακόσμησιν τῶν προπυλαίων τοῦ καθιδρύματος. Ἐκ τῶν δωρεῶν τούτων σπουδαίως ἐπηυξήθη ἡ περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου, ἐλπίζει δὲ ὁ κ. Ἀφεντούλης, ὅτι δὲν θὰ ὦσι καὶ αἱ τελευταῖαι, ὅπως οὕτω ἡμέ-

ραν τινὰ κατορθωθῇ τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς χειραφετήσεως τοῦ Πανεπιστημίου, δυναμένου νὰ συντηρηθῇ μόνον ἐκ τῶν πόρων τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Ἀναγγέλλει εἶτα ὅτι οὐδὲν δυστύχημα ἐπῆλθεν εἰς τοὺς τεκνικούς καθηγητάς, ἐπιπροσθέτων ὅτι «Ὁὲς Κύριος; ἔδωκεν αὐτῷ ἐφύλαξε καὶ οὐδένα ἀπώλεσε», καὶ πλέκει τὸν πανηγυρικὸν τοῦ ἀποβιώσαντος διακεκριμένου καθηγητοῦ Σαριπούλου. Ἐξαιρεῖ τὴν φιλοπορίαν τῶν κ.κ. καθηγητῶν, καὶ μέμνηται τῶν πλείστον ἐκ τῶν κ.κ. ὕψην τῶν, ὧν τὰ δνόματα ἀδίκως κατέχουσι χώρον ἐν τῷ προγράμματι. Μνημονεύει τῶν συγγραμμάτων, ἅτινα ἐξέδωκεν καθηγηταὶ τινες καὶ ὕψην τῶν, καὶ παρέχει πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ τὸ ἀρξάμενον ἐγγραζέντων φοιτητῶν, καὶ περὶ τῶν ἀποροιτησάντων ἐκ τῶν διαφόρων σχολῶν. Τοὺς συγκομισθέντας ἐκ τῆς διδασκαλίας κερποὺς θεωρεῖ ἐπαρκεῖς καὶ ὑγιεῖς, μέμνηται δὲ τοῦ τύπου, (καὶ δικαίως) ὅστις εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀβασανίστως ἐπετέθη ἄλλοτε κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπεζήτησε τὴν κατάργησιν αὐτοῦ. Ἄν καθυστερωμέν, λέγει ὁ σεβαστὸς καθηγητῆς, ἂν δὲν διακρινόμεθα ἐπὶ ἐπιστημονικῇ πρωτοβουλίᾳ, τοῦτο δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς ἄλλα πολλὰ καὶ εἰς τὴν παρεχόμενῃ ἡμῖν γλίσχαν ἀμοιβῆν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀναγκασθόμεθα πρὸς εὐρεσιν ἐπαρκεστέρων πόρων νὰ ἐξασκώμεν τὰ ἐπαγγέλματα ἡμῶν. Τοῦτο ἡδύνατο νὰ θεραπευθῇ ἐὰν οἱ φοιτηταὶ ἀπέτιον διδάκτρα. Ἄλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω, ὅπως οἱ στρατεύσιμοι φοιτηταὶ ἐκτελῶσι τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἀποτελοῦντες ἰδιαίτερον στρατιωτικὸν σῶμα καὶ ἀσκούμενοι εἰς τὰ ὄπλα καθ' ὠρισμένας ὥρας. Ἐκαστος δ' ἐξ αὐτῶν ν' ἀποτίῃ ἐτησίως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς δικαίωμα διδασκαλίας, 100 δρ. αἵτινες θὰ χρησιμεύωσι πρὸς αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν. (Χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν.) Τελευτῶν ὁ πολλὸς καθηγητῆς ἐξαιρεῖ τὰ ἐκ τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως τῶν νέων ἀγαθὰ καὶ κατέρχεται τοῦ βήματος ἐν μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ ἀκροατηρίου. Ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνέρχεται εἶτα ὁ νέος πρύτανης ὁ διαπρεπὴς καθηγητῆς κ. Π. Παπαρηγόπουλος, οὗτινος τὸν γλαφυρὸν λόγον, ζωηρῶς χειροκροτηθέντα καὶ ἐπευφημηθέντα, καταχωρίζομεν ἐν τῷ παρόντι τεύχει τῆς «Ἀκαδημίας», ἐπιφυλασσόμενοι ἵνα προ-

σεχῶς δημοσιεύσωμεν καὶ τὴν ἀξίαν ἀναγνώσεως λογοδοσίαν τοῦ ἀντιπρυτάνεως κ. Θ. Ἄρην τοῦλη.

Ὑποστάντες πρό τινων ἡμερῶν τὰς ἐν τοῖς γενικοῖς μαθήμασιν ἐξετάσεις οἱ κάλλιστοι νέοι καὶ ἀδελφοὶ κκ. Παναγιώτης καὶ Κωνσταντῖνος Ι. Λιναρδάκης, φοιτηταὶ τῆς νομικῆς, ἐγένοντο δεκτοί.

Ἐπίσης μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις ἐγένετο δεκτὸς ὁ ἐκ Σερρών φιλόπονος φοιτητῆς τῆς ἰατρικῆς κ. Κ. Δεσποτίδης. Τοῖς καλοῖς ἡμῶν φίλοις εὐχόμεθα ὁμοίαν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὰς διδακτορικὰς.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτοὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς κκ. Γεωργίος Η. Μανωλάκης καὶ Γ. Β. Μαυρολέων ἐκ Κίσου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημῶν μεγάλτιμος ὁμογενὴς καὶ γενναῖος πολλῶν ἐθνικῶν ἔργων χορηγὸς κ. Ν. Ζαρίφης προσήνεγκε τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρίᾳ τῇ ἀποτελεσματικῶς ἐργαζομένῃ πρὸς ἀνακάλυψιν ἀρχαίων ἐθνικῶν κημιλίων δρ. 10000.

Δ'. ΟΔΥΜΠΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς 20 Ὀκτωβρίου ἤνοιξε τὰς πύλας αὐτοῦ τὸ μεγαλοπρεπὲς Ζάππειον, ἐνεκαινίσθη ἢ ἐν αὐτῷ ἔκθεσις, καὶ οὕτως ἐξεπληρώθη ἡ ὑστάτη θέλησις τοῦ ἀειμνήστου μεγάλου τοῦ ἔθνους εὐεργέτου Εὐαγγέλου Ζάππα, τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἡσύχως ἀναπαυθείσης ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ μεγάρου, ὅπερ αὐτὸς τοῖς Ἕλλησιν ὠκοδομήσατο. Εἶθε ἡ ἀγαθὴ τοῦ ἀνδρὸς πρόθεσις, ἡ βασιλικὴ τῷ ὄντι αὐτοῦ δωρεὰ ν' ἀποφέρει τοὺς καρπούς, οὓς ἡ μεγάλη αὐτοῦ καρδιά προσεδόκα καὶ ἡ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ γεωργίᾳ πρόδοσις τοῦ ἔθνους νὰ ἐπέλθῃ ταχεῖα καὶ ἀνταξία τῶν πρὸς τὴν ἱστορίαν ὑποχρεώσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Συγγραμμὴ Α'.

Ὁρυκτὰ ὕλαι καὶ προϊόντα μεταλλευτικῆς καὶ μεταλλουργίας.

Συγγραμμὴ Β'.

Κατεργασίαι ὀρυκτῶν ὑλῶν καὶ προϊόντων μεταλλουργίας.

Συγγραμμὴ Γ'.

Δασικαὶ ὕλαι καὶ δασικὴ βιομηχανία.

Συγγραμμὴ Δ'.

Κατεργασίαι ξύλων.

Συγγραμμὴ Ε'.

Γεωργία καὶ κηπουρικὴ.

Συγγραμμὴ ΣΤ'.

Ἐδωδιμα καὶ ἄλλαι καθημερινῆς ἀναλώσεως οὐσίαι φυτικαὶ ἢ ζωϊκαὶ κατεργασμένα.

Συγγραμμὴ Ζ'.

Ζωοτεχνία.

Συγγραμμὴ Η'.

Ὑλαι καὶ προϊόντα κλωστικῆς, πλαικτικῆς, ὑφαντικῆς καὶ ῥαπτικῆς.

Συγγραμμὴ Θ'.

Χημικὰ τέχνη καὶ προϊόντα αὐτῶν.

Συγγραμμὴ Ι'.

Βυρσοδεψικὴ καὶ τὰ ἐκ βυρσῶν σκευαζόμενα.

Συγγραμμὴ ΙΑ'.

Μηχανικὴ καὶ μέσζα μεταφορᾶς.

Συγγραμμὴ ΙΒ'.

Πολιτικὴ μηχανικὴ, ναυπηγία. Στρατιωτικὴ τέχνη.

Συγγραμμὴ ΙΓ'.

Ἀνατροφή, Διδασκαλία. Ἐλευθέριοι Τέχνη.

Συγγραμμὴ ΙΔ'.

Καλὰ τέχνη.

Τμῆμα α'.—Ζωγραφικὴ.

Τμῆμα β'.—Γλυπτικὴ.

Διαγώνισμα ἀνδριάντος Βύρωνος.

1. Γ. Μπονάρος. 2.—3. Λάζ. Φυτάλης.

4. Γ. Βιτάλης. 5. Ι. Βιτσάρης. 6. Λ. Σῶχος.

7. Ι. Βιτάλης.

S. LAACHE

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

διὰ τὴν χημικὴν καὶ μικροσκοπικὴν ἀνά-
λυσιν τῶν οὕρων τῶν καθιζημάτων
καὶ τῶν οὐρολίθων

μετὰ 30 ξυλογραφήματων.

Ἐκδόσις ἑλληνικὴ ἐν πολλοῖς ἀυξηθεῖσα

ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΤΡΙΚΑΛΙΑΝΟΥ

διδάκτορος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐπιμελητοῦ
τοῦ χημείου ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ.

Ἄντι πίσεως ἄλλης συστάσεως περὶ τοῦ ἀξιο-
λόγου τούτου συγγράμματος, τοῦ χρησιμωτά-

του ἰδίᾳ τοῖς τε κ. κ. φοιτηταῖς τῆς ἰατρικῆς, ὡς καὶ τοῖς κ. κ. πρακτικοῖς ἰατροῖς, περὶ οὗ ἐγένετο ἤδη ἐκτενὴς εὐφημος λόγος ἐν τῷ ἰατρικῷ περιοδικῷ «Γαλήνῳ» καὶ τῇ «Νέᾳ Ἐφημερίδι», ἀρκούμεθα ἀπλῶς εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς παρὰ πόδας ἐπιστολῆς, δι' ἧς αὐτὸς οὗτος ὁ συγγραφεὺς ἐτίμησε τὸν μεταφραστὴν κ. Γ. Δ. Τρικκαλιανὸν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ μεταφράσει καὶ ταῖς προσθήκαις, ἅς πολλαχοῦ τοῦ κειμένου ἐποίησατο.

Κύριε,

Ἐπανελθὼν σήμερον ἐκ ταξειδίου, ὅπερ ἐποίησα κατὰ τὰς διακοπὰς, ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου καὶ δέμα περιέχον πρὸς μεγάλην μου εὐχάριστον ἔκπληξιν μετάρφρασιν ἑλληνικὴν τοῦ πρακτικοῦ ὁδηγοῦ τῆς ἀναλώσεως τῶν οὕρων κ.τ.λ.

Εὐαρεστηθῆτε, κύριε, νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου εὐχαριστίας τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐκάματε καὶ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ προσθέσω ὅτι οὐδεμία μετάφρασις με εὐχαρίστησεν τόσον, ὅσον ἡ ἑλληνικὴ διότι τὸ κλασικὸν παρελθὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ δραστηριὰ ζωηρὰ καὶ πατριωτικὴ ἐργασία τῆς νέας Ἑλλάδος κατάρθρωσαν νὰ ἀποκτήσετε φίλους καὶ θαυμαστὰς καὶ εἰς αὐτὰ τὰ βορειότερα μέρη.

Ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα δὲν διαφέρει πολὺ τῆς ἀρχαίας. Βοηθηθεὶς ἐκ παιδικῶν μου σπουδῶν, πρὸς μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἐνόησα τὴν μετάφρασίν σας τὴν τόσῳ προσεκτικὴν, ὅσῳ καὶ ὡραίαν, καθὼς καὶ τὰς προσθήκας, ἅς ἐποίησατε καὶ αἰτινες ἠύξησαν τὴν ὠφελιμότητα τοῦ βιβλίου.

Ἐκ μέρους μου σᾶς εἶμαι αἰωνίως εὐγνώμων, θεωρῶν μεγίστην μου τιμὴν τὸ νὰ γίνεται χρῆσις τοῦ ἡμετέρου βιβλίου ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νορβηγίας καὶ τινες εἰδικαὶ βιβλιοθήκαι τῆς Χριστιανίας θὰ θεωρήσωσι μεγίστην τιμὴν τὴν ἀπόκτησιν τῆς μεταφράσεώς σας.

Ὅθεν θὰ με ὑποχρεώσητε, κύριε, ἀποστελλοντές μοι 5 ἀντίτυπα.

Δέξασθε, Κύριε, τὰς εὐχαριστίας διαβεβαιώσεις τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελῶ.

S. LAACHE.

Christiania 3 Σεπτεμβρίου 1888.

ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ
ΤΟΥ Κ. Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ
ΚΡΙΝΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΕΥΡΩΠῃ

[Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε προηγούμενον τεύχος].

Ἐν Ἀθήναις οἱ περὶ τὴν μελέτην τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας ἀσχολούμενοι εἰναι πολλοί. Ἐνταῦθα παρατηρεῖ τις τοὺς ἱστορικούς κ. κ.

Κωνσταντῖνον Παπαρηγόπολον, Σπυρίδωνα Π. Λάμπρον, Ν. Γ. Πολίτην, τὸν γεωγράφον κ. Ἀντώνιον Μηλιαράκη, τὸν ἀρχαιολόγον Λαμπάκη, τὸν νομισματολόγον Π. Λάμπρον, τὸν βυζαντινολόγον κ. Α. Πασπάτην καὶ ἄλλους. Ἀλλ' ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὸν εὐρυμαθῆ κ. Σταυράκη Βένη Ἀριστάρχην μέγαν Λογοθέτην τῶν Πατριαρχείων πεφημισμένον γνώστην τῆς Βυζαντινῆς τοπογραφίας, ὅστις ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος σιγᾷ, ὁ κ. Μανουὴλ Ι. Γεδεών μόνος ἐπεδόθη εἰδικῶς εἰς τὴν μελέτην τοῦ Μῆσου Αἰῶνος καὶ δημοσιεύει ἐν ταῖς ἐφημερίσαι καὶ ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ μελέτας ἐπὶ τῆς τοπογραφίας καὶ τῆς ἱστορίας τῶν Βυζαντινῶν, ἐπὶ τῆς ἐν γενεῖ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἐπὶ τῆς ἀγιολογίας, ἐπὶ τῆς θεολογικῆς φιλολογίας, ἐπὶ τῶν εἰκόνων καὶ ἱερῶν λειψάνων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Μονῶν, ἐπὶ τῆς γραμματολογίας μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἰδιαζόντως ἐπὶ τῶν Βιογραφῶν τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Κριτικοὶ καὶ λογοτέχνη διάσημοι γράψαντές τι περὶ Βυζαντινῶν ἠκολούθησαν ἐν τῇ συγγραφῇ αὐτῶν τὰς δημοσιεύσεις αὐτοῦ. Ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς κаллиλογίας τῶν Παρισίων ἐξεφορήθη φιλοφρονέστατα περὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Μ. Ι. Γεδεών, ὁ δὲ πρῶτον ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Wallon δι' ἐπιστολῆς του ἐγνώρισεν τοῦτο τῷ συγγραφεῖ. Ὁ κ. Albert Dumont ἐπίσης ἐποίησατο εὐφημον μνηστὴν ἐν τινι συνεδρίῳ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ὁ δὲ κ. Em. Miller, ὅστις αὐστηρῶς ἔκρινε πολλὰς τοῦ κ. Γεδεών δημοσιεύσεις ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Σοφῶν, ἐπλεκε περὶ αὐτοῦ ἐγκώμιον. Τὸ σύγγραμμά τοῦ κ. Γεδεών περὶ τοῦ Ἄθω (ἀγίου Ὄρους) μετὰ μεγάλης ἐκρίθη φιλοφροσύνης ὑπὸ τοῦ περιφήμου Ἑλληνιστοῦ Baget ἐν τῇ Κριτικῇ Ἐπιθεωρήσει. Τὸ αὐτὸ σύγγραμμά οὖ Ῥωστικὸς τύπος καὶ ἰδίᾳ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας τῆς Πετροπόλεως ἔκριναν ἄξιον παντὸς λόγου, ὁ δὲ ἱστορικός καὶ καθηγητῆς κ. G. Destouni ἀφιέρωσε δύο ὄλους ἀριθμούς τοῦ ὄργάνου τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας γράφων περὶ αὐτοῦ. Ἐπίσης εἰδικὰ ἄρθρα ἐδημοσίευσαν αἱ Ἐφημερίδες καὶ τὰ Περιοδικά: Das Ausland τῆς Στουτγάρδης, τὸ Sitte rarishen Castrablatt τῆς Λειψίας κλ.

Ὁ κ. Μ. Ι. Γεδεών ἀσχολεῖται τό γε νῦν περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν Πατριαρχικῶν Πινάκων του, ἧς τὸ τελευταῖον μέρος περιέχει τὴν ἱστορίαν τῶν συγχρόνων Πατριαρχῶν. Ὡς δὲ καλῶς γνωρίζομεν, ἐπειδὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σπουδαῖα καὶ πολλὰ ζητήματα θρησκευτικοπολιτικὰ ἀνησχόλησαν τὸ οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον, διὰ τοῦτο τὸ σύγγραμμά τοῦτο

θέλει ἔχει ὡς *Παράρτημα* τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ περιγραφὴν ἱστορικὴν καὶ τοπογραφικὴν τῆς πόλεως ταύτης μετὰ καὶ ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν. Κρίνομεν κατῆκον ἡμῶν νὰ ἐπισύρωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ τῆς πόλεώς μας, ὅπερ ὀφείλει νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν συγγραφὴν ἔργων, ἅπερ ὑποληπτόμενα ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ, τιμῶσι τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

T. E.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

A. LUTAUD

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ
τροποποιηθὲν συμφώνως τῇ ἑλλ. νομοθεσίᾳ

ὑπὸ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Δ. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

ὑφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ
Πανεπιστημίῳ.

Ἐν Ἀθήναις

1888

Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ ἡμετέρῳ Γραφείῳ.

MATHIAS DUVAL

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ

κατὰ τὴν διδαχὴν τοῦ καθηγητοῦ Küss.

μετάφρασις ἐπεξεργασθεῖσα

καὶ διὰ προσθηκῶν ἐπαυξηθεῖσα

ὑπὸ

Σπ. Ι. Κανέλλη

ἱατροῦ.

Τιμᾶται ἀντὶ δρ. 12 καὶ εὐρίσκεται

παρὰ τῷ κ. Ν. Γ. Πάσσαρη.

Ἡ μόνη πλήρης

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΗ

τοῦ L. ΜΟΥΝΑΣ,

Ἀποτελουμένη ἐκ δύο τόμων μετὰ 300 εἰκόνων ἐνίων πρωτοτύπων, καὶ μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τῶν ἱατρῶν κ.κ. Σ. Δ. Βαλασίδου καὶ Π. Ι. Ἱατροπούλου, πωλεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Σ. Δ. Βαλασίδου ἐν τῷ Δημ. Νοσοκομείῳ, περιέχουσα ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ μέρους ὀφθαλμολογίαν, ὠτολογία, γυναικολογίαν καὶ σφιλιδολογία.

EDGAR BÉRILLON

ΝΕΟΝ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

τῆς

ΝΟΣΟΚΟΜΟΥ

πρὸς χρῆσιν τῶν οἰκοδεσποινῶν, τῶν παδαγωγῶν, τῶν νοσοκόμων κ.λπ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ

G. N. Μαυροῦ

Ἐν Ἀθήναις 1888.

Τιμᾶται ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ γρ. 2,50

ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ γρ. χρ. 3.—

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Οἱ ἀλλάσσοντες τύπον διακρονῆς συνδρομητικὰ δέοντα ἐγκαίρως εἰδοποιῶσι τὴν Διεύθυνσιν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν καὶ πληρωμὴν ἀπευθυντέον τῷ Διευθυντῇ Κλεοβ. Χ. Κοκκολάτῳ, εἰς Ἀθήνας, δι' ἐπιστολῆς ἀπηλλαγμένης ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τῷ ἐγγράφοντι πέντε συνδρομητικὰς καὶ διαβιβάζοντι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν ἀποστέλλεται τὸ φύλλον δωρεάν.

Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται ἐπ' ἰδίᾳ συμφωνίᾳ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις μὲν παρὰ τῷ Ἐκδότῃ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Ἀκαδημίας». — Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ παρὰ τοῖς ἀναποκριταῖς καὶ ἐπιστάταις ἡμῶν, ἴτοι—Ἐν Ἀμσῶ παρὰ τῷ κ. Κ. Ἐμ. Κωνσταντινίδῃ.—Βερδιάνσκα παρὰ τῷ κ. Ἡρακλεῖ Κουρῆ.—Βραίλα παρὰ τῷ κ. Π. Τερπάνδρῳ ἱατρῷ.—Ἐπιβάταις παρὰ τῷ κ. Φ. Ἀρχιγένει ἱατρῷ κτλ.—Κίω παρὰ τῷ κ. Γ. Κοντογιάννῃ διευθυντῇ τῆς ἑλλ. σχολῆς.—Κων/πόλει ἐν Γαλατᾷ παρὰ τῷ κ. Στ. Λεμονίδῃ βιβλιοπώλῃ.—Λονδίῳ παρὰ τῷ κ. Κ. Σ. Καλλέργῃ, 21 Colville Road.—Μυτιλήνῃ παρὰ τῷ κ. Γρ. Βερναρδάκῃ, γυμνασιάρχῃ.—Μαριανουπόλει παρὰ τῷ κ. Ἄλ. Κουρῆ.—Ὀδησσῷ παρὰ τῷ ἱεροδιακόνῳ κ. Κωνστ. Καδόαδῃ.—Πάτραις παρὰ τῷ κ. Κ. Καλλιθωκᾷ, φαρμακοποιῷ.—Προύση παρὰ τῷ κ. Ν. Π. Νίτσῳ.—Πύργῳ παρὰ τῷ κ. Ἄλκ. Δημητρακοπούλῳ.—Παρίσιος παρὰ τῷ κ. Sophocle Zacharia, Faculté de Droit, Montpellier, Alexandre Antipas, Faculté de Médecine.—Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Θ. Δημητριάδῃ.—Τραπεζοῦντι παρὰ τῷ πανοσιολογιωτᾷ κ. Ἀμβροσίῳ Σταυρινῷ.—Θεραπεῖσις παρὰ τῷ κ. Ζεφ. Σταυρίδῃ.

Τύποις Πάσσαρη καὶ Βεργιανίτου, παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους.